

რა არის ჭეშმარიტება? — ნომერი ოთხი

ნუ შეძრწუნდება თქვენი გული

Jeff Pippenger

2023-09-09

1798 წელს მილერიტული ისტორიის დასაწყისში, დანიელის წიგნში ულაის მდინარის ხილვა გაიხსნა, რამაც წარმოშვა ცოდნის მატება, რომელმაც გამოსცა და გამოავლინა თაყვანისმცემელთა ორი კლასი. ულაის ხილვა წარმოადგენს შინაგან უწყებას ღვთის ხალხისთვის, როგორც ეს წარმოდგენილია გამოცხადების წიგნის მეორე და მესამე თავების შვიდ ეკლესიაში. 1798 წელს დაწყებული წინასწარმეტყველური ისტორიის დასასრულს, 1844 წლის 12–17 აგვისტოს ექსეტერის ბანაკის კრებაზე, შუალადის ძახილის უწყება გაიხსნა, როდესაც იუდას ტომის ლომმა თავისი ხელი მოხსნა დაფარული ჭეშმარიტებიდან, რამაც წარმოშვა ცოდნის მატება, რომელმაც გამოსცა და გამოავლინა თაყვანისმცემელთა ორი კლასი.

1989 წელს, როდესაც, როგორც ეს აღწერილია დანიელის მეთერთმეტე თავის მეორმოცე მუხლში, ყოფილი საბჭოთა კავშირის წარმომდგენი ქვეყნები პაპობისა და შეერთებული შტატების მიერ წალეკილ იქნენ, დანიელის წიგნში აღწერილი ხიდეკელის მდინარის ხილვა გაიხსნა, რამაც წარმოშვა ცოდნის ზრდა, რომელმაც გამოსცა და გამოავლინა თაყვანისმცემელთა ორი კლასი. ხიდეკელის ხილვა წარმოადგენს ღვთის ხალხის მტრების გარე უწყებას, როგორც ეს წარმოდგენილია გამოცხადების წიგნის შვიდ ბეჭედში. იმ წინასწარმეტყველური ისტორიის დასასრულს, რომელიც 1989 წელს დაიწყო, 2023 წლის ივლისის ბოლო ორი კვირიდან მოყოლებული, იუდას ტომის ლომმა დაიწყო შუალადის ღვთის უწყების გახსნის პროცესი, როცა მან თავისი ხელი მოაცილა დაფარულ ჭეშმარიტებას, რაც წარმოშობს ცოდნის ზრდას, რომელიც გამოსცდის და საბოლოოდ გამოავლენს ღვთის ხალხს შორის თაყვანისმცემელთა ორ კლასს.

იოანეს მეთოთხმეტე თავის პირველ მუხლში ქრისტე მოწაფეებს ამხნევებს, რომ მათი გულები არ შეძრწუნდეს.

ნუ შეძრწუნდებით გული თქვენი; გწამთ ღმერთი, გწამდეთ მეც. იოანე 14:1.

რამდენიმე საათის განმავლობაში ქრისტე შეიპყრეს და მალევე ჯვარს აცვეს, დაკრძალეს და აღადგინეს. მამისადმი ამალლების შემდეგ, იგი თავის მოწაფეებს დაუბრუნდა.

და როცა ისინი ამას ამბობდნენ, თვით იესო დადგა მათ შორის და უთხრა მათ: მშვიდობა თქვენდა. ხოლო ისინი შეძრწუნდნენ და შეშინდნენ და ეგონათ, რომ სული იხილეს. და უთხრა მათ: რატომ ხართ შეძრწუნებულნი? და რატომ აღიმკრიან აზრები თქვენს გულებში? ლუკა 24:36–38.

რეფორმის ხაზში პირველი იმედგაცრუება მაშინ ხდება, როდესაც ღმერთის ხალხს ავიწყდება ადრე გამოცხადებული ჭეშმარიტება. მოწაფეებს დავიწყებული ჰქონდათ ის,

რაც იესომ მათ უთხრა მათ შიშსა და იმედგაცრუებამდე ერთ კვირაზე ნაკლებ ხანში, რომელიც ჯვრის კრიზისის დროს გამოაშკარავდა. პირველ იმედგაცრუებას მოსდევს დაყოვნების ხანა, რომელიც ათი ქალწულის იგავში წარმოდგენილია სასიძოს არყოფნით. იესომ პირდაპირ უთხრა მოწაფეებს, რომ მიდიოდა თავის მამასთან, მაგრამ კვლავ დაბრუნდებოდა. ცოდნა წინასწარ, რომელიც მან მოწაფეებს მისცა, ვერ გახდა იმის დამაბრკოლებელი, რომ ისინი კრიზისს დაეძლიათ. ათი ქალწულის იგავის კონტექსტში, კრიზისი არის ის ადგილი, სადაც ხასიათი ცხადდება, მაგრამ არასოდეს ყალიბდება. იესოს მოწაფეები არჩეული და დადგენილი ჰყავდა, და სწორედ ეს ჭეშმარიტება უთხრა მათ კრიზისამდე.

თქვენ არ აგირჩევიათ მე, არამედ მე აგირჩიეთ თქვენ და დაგადგინეთ, რათა წახვიდეთ და ნაყოფი გამოიღოთ, და რათა თქვენი ნაყოფი დარჩეს; რათა რაც უნდა სთხოვოთ მამას ჩემი სახელით, მან მოგცეთ თქვენ. იოანე 15:16.

მიუხედავად ამისა, თუმცა ისინი არჩეულნი იყვნენ, ამან მათ ხელი ვერ შეუშალა, რომ კრიზისს დაეძლიათ.

„ხასიათი განსაცდელით ცხადდება. როცა შუალამისას გულმოდგინე ხმამ გამოაცხადა: „აჰა, სიძე მოდის; გამოდიოთ მის შესახვედრად,“ მძინარე ქალწულნი გამოიღვიძეს თავიანთი ძილისგან, და გამოჩნდა, ვის ჰქონდა მზადება გაკეთებული ამ მოვლენისათვის. ორივე მხარე მოულოდნელად იქნა შეპყრობილი, მაგრამ ერთი მზად იყო საგანგებო მდგომარეობისთვის, ხოლო მეორე მოუმზადებელი აღმოჩნდა. ხასიათი გარემოებებით ცხადდება. საგანგებო ვითარებანი გამოავლენს ხასიათის ნამდვილ ლითონს. რაიმე უეცარი და მოუთმენელი უბედურება, დაობლება, ან კრიზისი, რაიმე მოულოდნელი სნეულება ან ტანჯვა, რაიმე, რაც სულს სიკვდილთან პირისპირ დააყენებს, გამოავლენს ხასიათის ნამდვილ შინაგან არსს. ცხადი გახდება, არის თუ არა ღვთის სიტყვის აღთქმათა მიმართ რაიმე ჭეშმარიტი რწმენა. ცხადი გახდება, ინარჩუნებს თუ არა სულს მაღლი, არის თუ არა ზეთი ჭურჭელში სანთელთან ერთად.“

„განსაცდელის ჟამი ყველას ეწვევა. როგორ ვიქცევით ღვთის გამოცდისა და შემოწმების ქვეშ? ქრება ჩვენი სანთლები? თუ კვლავაც ანთებულნი გვყავს ისინი? მზად ვართ თუ არა ყოველგვარი საგანგებო ვითარებისთვის ჩვენი კავშირის წყალობით მასთან, ვინც სავსეა მაღლითა და ჭეშმარიტებით? ხუთ ბრძენ ქალწულს არ შეეძლო თავისი ხასიათის გაზიარება ხუთ უგუნურ ქალწულთან. ხასიათი თითოეულმა ჩვენგანმა, როგორც ცალკეულმა პიროვნებამ, თავად უნდა ჩამოვაყალიბოთ.“ Review and Herald, October 17, 1895.

იესო ქრისტეს გამოცხადება, რომელიც გამოცხადების წიგნის პირველ მუხლებშია მითითებული, არის საბოლოო გამაფრთხილებელი უწყება ეკლესიისთვის და ამის შემდეგ — მსოფლიოსთვის. ეს გამოცხადება იხსნება მაღლის ჟამის დასრულებამდე მცირედით ადრე იუდას ტომის ლომის მიერ, რომელიც გამოცხადების მეხუთე თავში იდენტიფიცირებულია, როგორც ერთადერთი ღირსი, რომ გახსნას დაბეჭდილი წიგნი.

და ერთი უხუცესთაგანი მეუბნება მე: ნუ სტირი; აჰა, იუდას ტომის ლომმა, დავითის ფესვმა, გაიმარჯვა, რათა გახსნას წიგნი და მოხსნას მისი შვიდი ბეჭედი.

გამოცხადება 5:5.

იუდას ტომის ლომი აგრეთვე არის „დავითის ფესვი“, და იგი აგრეთვე არის „დავითის ძე“ და აგრეთვე დავითის უფალია. კავშირი, რომელსაც იუდას ტომის ლომი წარმოადგენს, მიუთითებს იმაზე, რომ როდესაც იუდას ტომის ლომი ბეჭდავს ან ხსნის ჭეშმარიტებას, იგი ამას აკეთებს პირველი ხსენების წესის გამოყენებით, რომელიც საგნის დასასრულს მისი დასაწყისით განსაზღვრავს, როგორც ეს წარმოდგენილია იესოში, როგორც „დავითის ფესვში“. როდესაც ჭეშმარიტება იხსნება აღსასრულის 'ერთ' ჟამს, იწყება განწმენდის პროცესი, როგორც ეს წარმოდგენილია დანიელის მეთორმეტე თავში.

„ეს იყო იუდას ტომის ლომი, რომელმაც გახსნა წიგნი და იოანეს მისცა გამოცხადება იმისა, რაც უნდა მოხდეს ამ უკანასკნელ დღეებში. დანიელი იდგა თავის წილხვედრში, რათა დაემოწმებინა თავისი მოწმობა, რომელიც დაბეჭდილი იყო აღსასრულის დრომდე, როდესაც პირველი ანგელოზის უწყება ჩვენს სამყაროს უნდა გამოცხადებოდა. ეს საკითხები უსასრულოდ დიდმნიშვნელოვანია ამ უკანასკნელ დღეებში, მაგრამ მაშინ, როცა 'მრავალნი განიწმინდებიან, განსპეტაკდებიან და გამოიცდებიან,' 'უკეთურნი უკეთურად მოიქცევიან; და ვერცერთი უკეთური ვერ გაიგებს.'“ Manuscript Releases, ტომი 18, 14, 15.

იესოს, როგორც იუდას ტომის ლომის, საქმე უსასრულო მნიშვნელობისაა, მაგრამ „უკეთურნი“ „ვერავინ“ გაიგებს მის საქმესა თუ იმ გზავნილს, რომელიც დაბეჭდილთაგან გახსნილია.

და თქვა: წადი შენი გზით, დანიელ, რადგან ეს სიტყვები დახურული და დაბეჭდილია აღსასრულის ჟამამდე. მრავალნი განიწმინდებიან, გათეთრდებიან და გამოიცდებიან; ხოლო უღვთონი უღვთოდ მოიქცევიან; და უღვთოთაგან ვერავინ გაიგებს, მაგრამ ბრძენნი გაიგებენ. დანიელი 12:9, 10.

გამოცდის პროცესი წარმოდგენილია სამი საფეხურით: „განწმედილნი, გათეთრებულნი და გამოცდილნი“. ეს სამი საფეხური წარმოადგენს „მარადიული სახარების“ სამ საფეხურს, რომელიც პირველი ანგელოზის უწყებაში ასეა წარმოდგენილი: გეშინოდეთ ღმრთისა (განწმედილნი), მიაგეთ მას დიდება (გათეთრებულნი), რადგან მოვიდა მისი სამსჯავროს ჟამი (გამოცდილნი). ეს სამი საფეხური არის „ჭეშმარიტება“, როგორც ეს წარმოდგენილია ებრაული ანბანის პირველი ასოთი, მეცამეტე ასოთი და უკანასკნელი ასოთი; და როცა ეს ასოები ამ რიგით ერთდება, იქმნება ებრაული სიტყვა „ჭეშმარიტება“.

ეს სამი საფეხური არის „გზა“, რადგან ღმრთის გზა, ასაფის თანახმად ფსალმუნებში 77:13, საწმიდარშია, სადაც ეზოში ცოდვილი განიწმინდება სისხლის დაღვრით. ამის შემდეგ სისხლი შეჰაქვთ წმიდა ადგილას, რომელიც წარმოადგენს განწმენდას, რაც არის „გათეთრებად“ ქმნის პროცესი.

და ერთმა უბუცესთაგანმა მომიგო და მითხრა: ესენი ვინ არიან, თეთრი სამოსლით მოსილნი, და საიდან მოვიდნენ? და მე ვუთხარი მას: ბატონო, შენ იცი. და მითხრა მე: ესენი არიან ისინი, რომელნიც გამოვიდნენ დიდი გასაჭირიდან, და განბანეს

თავიანთი სამოსელი და გაათეთრეს იგი კრავის სისხლში. გამოცხადება 7:13, 14.

მაშინ გამართლებული და განწმედილი ცოდვილი მომზადებულია, რომ „გამოიცადოს“ იმ სამსჯავროში, რომელსაც უწმინდესი ადგილი წარმოადგენს. იესო არის „გზა“, „ქეშმარიტება“ და „სიცოცხლე“. გზა არის დასაწყისი, ქეშმარიტება — შუა, ხოლო სიცოცხლე — დასასრული. თუ პირველი საფეხურით განვიწმინდებით, გზაზე ვდგავართ, რომელიც გამართლებულთა გზაა.

მაგრამ მართალთა გზა არის როგორც ელვარე ნათელი, რომელიც უფრო და უფრო ნათობს სრულ დღემდე. იგავები 4:18.

მეორე ნაბიჯი არის სიმართლის გამოცხადება, რომელიც აღსრულდება მისი ქეშმარიტებით, რადგან მისი სიტყვა არის ქეშმარიტება.

განწმინდე ისინი შენი ქეშმარიტებით: შენი სიტყვაა ქეშმარიტება. იოანე 17:17.

განმართლებულნი წარმოდგენილნი არიან პირველი საფეხურით, განწმედილნი კი — მეორე საფეხურით. პირველი ორი საფეხური ამზადებს მათ, ვინც განართლებულია და განწმედილია, რათა შევიდნენ სამსჯავროში და მიიღონ საუკუნო სიცოცხლე. იესო არის გზა, ქეშმარიტება და სიცოცხლე.

„შინაგანი სიმართლე გარეგანი სიმართლით მტკიცდება. ვისაც შინაგანად სიმართლე აქვს, იგი არ არის გულქვა და უთანაგრძნობო, არამედ დღითი დღე იზრდება ქრისტეს ხატებაში და ძალიდან ძალაზე გადადის. ვინც ქეშმარიტებით განიწმიდება, თავშეკავებული იქნება და ქრისტეს ნაკვალევს გაჰყვება, ვიდრე მაღლი დიდებაში არ დაიკარგება. სიმართლე, რომლითაც ჩვენ გავმართლდებით, ჩაგვეთვლება; სიმართლე, რომლითაც ჩვენ განვიწმიდებით, მოგვენიჭება. პირველი არის ჩვენი უფლება ზეცაზე, მეორე კი — ჩვენი მზადყოფნა ზეცისთვის.“ Review and Herald, June 4, 1895.

იოანეს მეთოთხმეტე თავიდან მეჩვიდმეტე თავამდე მრავალგზის განიხილება მოწაფეთა რეაქციის საკითხები, როდესაც ქრისტე ტოვებს მათ, რათა წავიდეს თავისი მამისადმი. იგი ჰპირდება დაბრუნებას და ესმოდა მას — თუმცა მოწაფეებს არა — რომ მალე მოსალოდნელი კრიზისი წარმოშობდა ღრმა იმედგაცრუებას. ამ ოთხ თავში ქსოვილივით არის ჩაქსოვილი სულიწმიდის „ნუგეშისმცემლად“ გამოცხადება და განსაზღვრა. იოანეს სახარებაში სულიწმიდა ოთხჯერ არის მოხსენიებული როგორც „ნუგეშისმცემელი“, ხოლო პირველი იოანეს წერილში — ერთხელ, მაგრამ იქ ეს სიტყვა ითარგმნება როგორც „ქომაგი“. ახალ აღთქმაში იგი სხვაგან არსად გვხვდება.

ძველ აღთქმაში არის ებრაული სიტყვა, რომელიც ეკლესიასტეს 4:1-ში და გოდების 1:9-სა და 1:16-ში ითარგმნა როგორც „ნუგეშისმცემელი“. ეს სამივე ადგილი მოწმობს, რომ მჩაგვრელებმა ჩაგრეს ღვთის ხალხი, და მათ არ ჰყავთ ნუგეშისმცემელი, რომელიც მხარში ამოუდგებოდა იმ შეჭირვებასა და გულგატეხილობაში, რომელშიც იმყოფებიან.

სულიწმიდის „ნუგეშისმცემლად“ განსაზღვრა მოთავსებულია იმ მონაკვეთში, სადაც იესო ცდილობს მოწაფეები მოამზადოს იმ დიდი იმედგაცრუებისთვის, რომელიც მხოლოდ რამდენიმე საათში ელის მათ. ამ კონტექსტში იგი ხაზს უსვამს, რომ მისი

არყოფნის შემთხვევაშიც კი სულიწმიდა იქნება მათთან, რათა ნუგეში მისცეს მათ. როდესაც იესო სულიწმიდას ნუგეშისმცემლის კონტექსტში განსაზღვრავს, იგი აკონკრეტებს იმ მსახურების ნიშნებს, რომელთაც ნუგეშისმცემელი ადასრულებს.

იესოს მიერ თავისი წასვლისა და დაბრუნების შესახებ მრავალგზის მოხსენიება სწორედ ამ საგანს აყენებს აღნიშნული მონაკვეთის უმთავრეს თემად.

იოანე 14:2–4, 18, 19, 28; 16:5–7, 10, 28; 17:11–13 არის მუხლები, რომლებიც უშუალოდ ეხება ათი ქალწულის იგავში დაყოვნების დროს. წინამორბედ მუხლებთან ერთად მოცემულია შემდეგი მონაკვეთი, რომელიც გამეორების გზით ხაზს უსვამს დაყოვნების დროს, რადგან „უფალი არ იმეორებს იმას, რასაც დიდი მნიშვნელობა არა აქვს.“

მცირე ხანში და ველარ მიხილავთ მე; და კვლავ, მცირე ხანში და მიხილავთ მე, რადგან მივდივარ მამასთან. მაშინ ზოგიერთმა მისმა მოწაფემ ერთმანეთში თქვა: რას ნიშნავს ეს, რასაც იგი გვეუბნება: მცირე ხანში და ველარ მიხილავთ მე; და კვლავ, მცირე ხანში და მიხილავთ მე; და: რადგან მივდივარ მამასთან? ამიტომ ამბობდნენ: რას ნიშნავს ეს, რომ ამბობს: მცირე ხანში? ვერ ვიგებთ, რას ამბობს. მაშინ იესომ იცოდა, რომ სურდათ მისთვის ეკითხათ, და უთხრა მათ: ერთმანეთში იმის გამო კითხულობთ, რომ მე ვთქვი: მცირე ხანში და ველარ მიხილავთ მე; და კვლავ, მცირე ხანში და მიხილავთ მე? ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: იტირებთ და ივალალებთ, ხოლო ჭვეყნიერება გაიხარებს; თქვენ შეწუხდებით, მაგრამ თქვენი მწუხარება სიხარულად გადაიქცევა. ქალი, როცა მშობიარობს, წუხს, რადგან მისი ჟამი დამდგარა; ხოლო როცა შობს ყრმას, აღარ ახსოვს ტანჯვა იმ სიხარულის გამო, რომ კაცი იშვა ჭვეყნად. ასევე თქვენც ახლა მწუხარება გაქვთ; მაგრამ კვლავ გიხილავთ, და გაიხარებს თქვენი გული, და თქვენს სიხარულს ვერავინ წაგართმევთ. იოანე 16:16–22.

მეთოთხმეტე თავიდან მეჩვიდმეტე თავამდე სულ მცირე ოცდაერთი მუხლი განსაზღვრავს იმ დროის პერიოდს, რომლის განმავლობაშიც მოწაფეებს ქრისტეს დაბრუნების მოლოდინში უნდა დაეცადათ. ეს დროის პერიოდი ქრისტეს სიკვდილით დაიწყებოდა და გაგრძელდებოდა მის მიერ მამისაგან დაბრუნებამდე. ის დრო, რომლის განმავლობაშიც მათ მისი დაბრუნებისათვის უნდა ეცადათ, ათი ქალწულის იგავში დაყოვნების დროს განასახიერებს. როგორც ლუკას მონათხრობში ემაუსის მოწაფეთა შესახებ, ჯვრის იმედგაცრუება წინასწარმეტყველურად განასახიერებს პირველი იმედგაცრუების შემდგომ დამდგარ დაყოვნების დროის დასაწყისს.

ბიბლიის პირველი წიგნის პირველ მონაკვეთში ჩვენ ვპოულობთ შექმნის ამბავს და ვცნობთ ზეციური სამეულის სამ პირს. ბიბლიის უკანასკნელი წიგნის პირველ მონაკვეთში ჩვენ ვპოულობთ ზეციური სამეულის სამ პირს. იმ ოთხ თავში, რომელთაც განვიხილავთ, ჩვენ ვპოულობთ ზეციური სამეულის სამ პირს. ამ ფაქტის შეცნობა საშუალებას გვაძლევს, იოანეს ეს ოთხი თავი გადავაფაროთ დაბადების პირველი თავის პირველი მუხლიდან მეორე თავის მესამე მუხლამდე გაწოლილ წინასწარმეტყველურ ხაზს და გამოვხადების პირველი თავის პირველი მუხლიდან მეთერთმეტე მუხლამდე მონაკვეთს.

ამ მონაკვეთში იესო თომას ეუბნება, რომ თუ ვინმემ იხილა იესო, მან იხილა მამა. მონაკვეთი აგრეთვე მიუთითებს, რომ ქრისტე იყო ის, ვინც თავისი თანდასწრებით ანუგეშებდა მოწაფეებს, მაგრამ როდესაც იგი წავიდოდა, „სხვა“ „ნუგეშისმცემელს“ მოავლენდა. სულიწმინდა არის ნუგეშისმცემელი, მაგრამ ქრისტეც იყო ნუგეშისმცემელი.

რომ გეცნეთ მე, მამაჩემსაც იცნობდით; და ამიერიდან იცნობთ მას და ნანახიც გყავთ იგი. ფილიპე ეუბნება მას: უფალო, გვიჩვენე მამა, და ეს საკმარისი იქნება ჩვენთვის. იესო ეუბნება მას: ამდენ ხანს თქვენთან ვიყავი, და მაინც ვერ მიცან, ფილიპე? ვინც მე მიხილა, მამაც იხილა; მაშ, როგორ ამბობ: გვიჩვენე მამა? იოანე 14:7–9.

თომასი წარმოადგენს ადვენტიზმში იმ ადამიანებს, რომლებიც უარს ამბობენ იხილონ ზეციური სამეულის ურთიერთობის მოწმობა, მიუხედავად იმისა, რომ მათ, ალბათ, არაერთხელ წაუკითხავთ ის მოწმობები, რომლებიც ამ ჭეშმარიტებას ადასტურებს.

და მე ვევედრები მამას, და მოგცემთ თქვენ სხვა ნუგეშისმცემელს, რათა იგი იყოს თქვენთან უკუნისამდე; ჭეშმარიტების სულს, რომელსაც ქვეყანა ვერ მიიღებს, რადგან არც ხედავს მას და არც იცნობს მას; ხოლო თქვენ იცნობთ მას, რადგან თქვენთან რჩება და თქვენში იქნება. არ დაგტოვებთ ობლად: მოვალ თქვენთან. კიდევ მცირედი ხანი, და ქვეყანა ველარ მიხილავს მე; ხოლო თქვენ მიხილავთ მე; რადგან მე ვცოცხლობ, თქვენც იცოცხლებთ. იოანე 14:16–19.

თუ ჩვენ ვიხილეთ იესო, ვიხილეთ მამა. იესო არის „ნუგეშისმცემელი“, ხოლო სულიწმინდა — „სხვა ნუგეშისმცემელი“. თუ ჩვენ ვიხილეთ იესო, ვიხილეთ მამაც და ვიხილეთ ნუგეშისმცემელიც. ბიბლიაში სიტყვა „ნუგეშისმცემელი“ ხუთჯერ არის გამოყენებული და ყველა შემთხვევაში იგი მოციქულ იოანეს მიერ არის ხმარებული. მეხუთე ადგილზე ეს სიტყვა ნათარგმნია როგორც „შუამდგომელი“.

ჩემო შვილნო, ამას გწერთ, რათა არ სცოდოთ. და თუ ვინმე შესცოდავს, გვყავს შუამდგომელი მამის წინაშე, იესო ქრისტე მართალი. 1 იოანე 2:1.

თუ ვინმე შესცოდავს, გვყავს ნუგეშისმცემელი — იესო ქრისტე მართალი. შუამდგომელი არის ის, ვინც ცოდვილის სასარგებლოდ ევედრება. პავლე იესოს საქმეს ჩვენს შუამდგომლობად წარმოაჩენს.

ვინ არის იგი, ვინც მსჯავრს სდებს? ქრისტეა, რომელიც მოკვდა; უფრო მეტიც, აღდგა კიდევ, ღვთის მარჯვნივაც ზის და ჩვენთვისაც შუამდგომლობს. რომაელთა 8:34.

იესო არის ცოდვილის ქომაგი, რაც მოიცავს იმასაც, რომ იგი ნუგეშისმცემელია. იმავე თავში პავლეს ადრე უკვე მითითებული ჰქონდა, რომ სულიწმინდაც შუამდგომლობს ჩვენთვის.

ასევე სული ეხმარება ჩვენს უძლურებებს, რადგან არ ვიცით, რისთვის ვილოცოთ, როგორც გვმართებს; არამედ თვით სული შუამდგომლობს ჩვენთვის გამოუთქმელი ოხვრით. ხოლო გულთა გამოძკვლევა იცის, რა არის სულის ზრახვა, რადგან იგი

წმიდათათვის შუამდგომლობს ღვთის ნებისა მიხედვით. რომაელთა 8:26, 27.

იესოც და სულიწმიდაც ორივენი იდენტიფიცირებულნი არიან როგორც ნუგეშისმცემელი, და ამიტომ ორივენი არიან შუამდგომლები, რომლებიც ჩვენთვის შუამდგომლობენ. ზეციური სამეულის სამი პიროვნება ყველა წარმოდგენილია იოანეს იმ მონაკვეთში, რომელსაც ახლა განვიხილავთ, და როდესაც იგი შეერთებულია ბიბლიის პირველი წიგნის პირველ მოწმობასთან და ბიბლიის უკანასკნელი წიგნის პირველ მოწმობასთან, ნათელი ღვთაების სამი პიროვნების ურთიერთობისა და საქმის შესახებ კიდევ უფრო დიდდება.

„მამა ვერ აიხსნება მიწიერი საგნებით. მამა არის ღვთაების მთელი სისავსე ხორციელად, და უხილავია მოკვდავი თვალისთვის. ძე არის ღვთაების მთელი სისავსე, განცხადებული. ღვთის სიტყვა აცხადებს მას, როგორც „მისი პიროვნების გამოკვეთილ ხატს“. „რადგან ისე შეიყვარა ღმერთმა ქვეყნიერება, რომ მისცა თავისი მხოლოდშობილი ძე, რათა ყოველი, ვისაც იგი სწამს, არ დაიღუპოს, არამედ ჰქონდეს საუკუნო სიცოცხლე.“ აქ არის ნაჩვენები მამის პიროვნება.

„ნუგეშისმცემელი, რომლის გამოგზავნასაც ქრისტე აღუთქვამდა თავისი ზეცად ამაღლების შემდეგ, არის სული ღვთაების მთელი სისავსით, რომელიც ცხადყოფს საღმრთო მადლის ძალას ყველას მიმართ, ვინც ქრისტეს პირად მხსნელად იღებს და სწამს იგი. არსებობს ზეციური სამეულის სამი ცოცხალი პიროვნება. ამ სამი ძალის სახელით,—მამისა, ძისა და სულიწმიდისა,—ინათლებიან ისინი, ვინც ქრისტეს ცოცხალი რწმენით იღებენ, და ეს ძალები ითანამშრომლებენ ზეცის მორჩილ ქვეშევრდომებთან მათ ძალისხმევაში, რათა ქრისტეში ახალი ცხოვრებით იცხოვრონ.“

„რა უნდა გააკეთოს ცოდვილმა? — ირწმუნოს ქრისტე. იგი ქრისტეს საკუთრებაა, შემენილი ღვთის ძის სისხლით. განსაცდელისა და გამოცდის გზით მაცხოვარმა ადამიანები ცოდვის მონობისგან გამოისყიდა. მაშ, რა უნდა ვქნათ, რათა ცოდვისგან ვიხსნათ? — ვირწმუნოთ უფალი იესო ქრისტე, როგორც ცოდვათა მიმტევებელი მაცხოვარი. ვინც აღიარებს თავის ცოდვას და დაიმდაბლებს გულს, მიიღებს მიტევებას. იესო არის ცოდვათა მიმტევებელი მაცხოვარი, ისევე როგორც უსასრულო ღვთის მხოლოდშობილი ძე. მიტევებული ცოდვილი ღმერთს შეურიგდება იესო ქრისტეს მიერ, ჩვენი ცოდვისგან მხსნელის მიერ. სიწმიდის გზაზე მყოფი, იგი ღვთის მადლის ქვეშევრდომია. მას ეძლევა სრული ხსნა, სიხარული და მშვიდობა, და ჭეშმარიტი სიბრძნე, რომელიც ღვთისგან მოდის.“

„იესო ქრისტეს გამომსყიდველ სისხლზე რწმენა არის მიტევების დარწმუნება. ქრისტეს შეუძლია ყოველი ცოდვის განწმენდა. ამ ძალაზე მარტივი, ყოველდღიური მინდობა ადამიანს მისცემს გამჭრიახ სიბრძნეს, რათა განასხვავოს, რა დაიცავს სულს ამ უკანასკნელ დღეებში ცოდვის მონობისგან. რწმენითა და ლოცვით, ქრისტეს შემეცნების მეშვეობით, მან უნდა აღასრულოს თავისი ხსნა.

„სულიწმიდა გვცნობს და გვიძლევს ყოველ ჭეშმარიტებაში. ღმერთმა მისცა თავისი მხოლოდშობილი ძე, რათა ყოველი, ვისაც იგი სწამს, არ დაიღუპოს, არამედ ჰქონდეს საუკუნო სიცოცხლე. ქრისტე არის ცოდვილის მხსნელი. ქრისტეს

სიკვდილმა გამოისყიდა ცოდვილი. ეს არის ჩვენი ერთადერთი იმედი. თუ სრულად უარვყოფთ საკუთარ თავს და ვივარჯიშებთ ქრისტეს სათნოებებში, მოვიპოვებთ საუკუნო სიცოცხლის ჯილდოს.“

„ვისაც ძე სწამს, მას მამაც ჰყავს.“ ვისაც განუწყვეტელი რწმენა აქვს მამისა და ძის მიმართ, მას სულიც ჰყავს. სულიწმინდა მისი ნუგეშისმცემელია და იგი არასოდეს განემორება ჭეშმარიტებას.“ Bible Training School, March 1, 1906.

ზეციური სამეულის საქმისა და ურთიერთობის შესახებ დამატებული ნათლის მიღმაც, ამ მონაკვეთში ზეციური სამეულის იდენტიფიცირება მოწმობას იძლევა, რომ ეს ოთხი თავი უნდა შეთანხმდეს იმ უწყებასთან, რომელსაც ახლა იუდას ტომის ლომი ხსნის ბეჭედს.

მოწაფეთა ემა?სის ისტორიის მოწმობა წარმოადგენს სამ დამოწმებას, რომლებიც ამხელს, რომ ჯვრის შემდგომი იმედგაცრუებისა და დაყოვნების ჟამი წარმოადგენს პირველი იმედგაცრუების შემდგომ იმედგაცრუებისა და დაყოვნების ჟამს. არსებობს სხვა მოწმობაც, რომელიც ამტკიცებს, რომ იოანეს ოთხ თავში წარმოდგენილი ისტორია წარმოადგენს პირველი იმედგაცრუების გარემოებებს.

შექმნის ისტორიის უკანასკნელი მუხლი, რომელიც ღვთის სიტყვაში მოხსენიებული პირველი ჭეშმარიტებაა, სამი სიტყვით მთავრდება, და თითოეული ეს სიტყვა იწყება იმ სამი ასოდან ერთ-ერთით, რომლებიც ქმნის სიტყვას „ჭეშმარიტება“, თანაც სწორ თანმიმდევრობაში. დაბადების წიგნში შექმნის ისტორია იწყება სიტყვებით: „დასაბამში“ და მთავრდება სამი სიტყვით: „ღმერთმა შექმნა და გააკეთა“.

ამ სამი სიტყვის პირველი ასოები ერთად ქმნის სიტყვას „ჭეშმარიტება“. ქმნილების ისტორია იწყება „დასაბამით“ და მთავრდება იმ სიტყვით, რომელიც სიმბოლურად არის წარმოდგენილი ასოებით, რომლებიც ალფასა და ომეგას აღნიშნავენ. ასევე, ბიბლიის უკანასკნელი წიგნის შესავალ მონაკვეთში იესო ორჯერ არის მოხსენიებული როგორც ალფა და ომეგა, დასაბამი და დასასრული, პირველი და უკანასკნელი. ეს სამი ასო, რომლებიც ალფასა და ომეგას აღნიშნავენ, კიდევ ერთ მოწმობას იძლევიან იმისა, რომ იოანეს ეს მონაკვეთი უნდა შეერთდეს დაბადების დასაწყისში მოცემულ წინასწარმეტყველურ ხაზთან და გამოცხადების დასაწყისში მოცემულ წინასწარმეტყველურ ხაზთან. ეს მოწმობა ამოიცნობა ნუგეშისმცემლის საქმის აღწერილობაში. ნუგეშისმცემლის საქმე არის სამსაფეხურიანი საქმე, რომელიც იმავე სამი ებრაული ასოთია წარმოდგენილი. ალფასა და ომეგას ხელმოწერა საშუალებას გვაძლევს, ეს ოთხი თავი მოვათავსოთ იესო ქრისტეს გამოცხადების უწყების კონტექსტში, რომელიც იხსნება სწორედ მადლის ჟამის დახურვამდე ცოტა ხნით ადრე.

შვიდი ქუხილი წარმოადგენს ოთხ განსაზღვრულ საზღვარს (დროის მომენტს) და სამ განსაზღვრულ დროის პერიოდს, რომლებიც იწყება იმ საზღვრით, როცა ანგელოზი ჩამოდის, რათა თავისი დიდებით გაანათოს დედამიწა. ის საზღვარი დროის მომენტი იყო. მეორე საზღვარი (დროის მომენტი) არის პირველი იმედგაცრუება, რომელიც შემოიყვანს დაყოვნების დროის პერიოდს. დაყოვნების დრო მიჰყავს მესამე საზღვრამდე (დროის მომენტამდე), სადაც ერთი ჭეშმარიტება იხსნება ბეჭდისგან და ეს

წარმოშობს მოძრაობას. ეს მოძრაობა მთავრდება მეოთხე საზღვართან (დროის მომენტთან), რომელიც წარმოდგენილია როგორც განკითხვა. ეს ოთხი საზღვარი და სამი დროის პერიოდი თითოეული წარმოადგენს ერთ ქუხილს, და მთლიანობაში შეადგენს შვიდ ქუხილს. ისინი აგრეთვე წარმოადგენენ ოთხი-სამის კომბინაციას.

წინა სტატიებში ჩვენ დავადგინეთ, რომ შვიდი ეკლესიის, შვიდი ბეჭდისა და შვიდი საყვირის შესახებ პიონერული გაგება აღიარებს „ოთხი-სამის კომბინაციას“. პირველი ოთხი ეკლესია, ბეჭედი და საყვირი უკანასკნელი სამი ეკლესიის, ბეჭდისა და საყვირისაგან განსხვავებულია. შვიდი ქუხილი ოთხ ნიშნულს წარმოადგენს, მაგრამ ამ ოთხ ნიშნულში დროის სამი პერიოდი მოიცემა. „ოთხისა და სამის“ ეს საღვთო კომბინაცია, რომელიც გამოცხადების წიგნში სამ მოწმეზეა დაფუძნებული (ეკლესიები, ბეჭდები და საყვირები), და ეს მოწმეები მოწმობენ გამოცხადების წიგნის შვიდი ქუხილის „ოთხი-სამის“ კომბინაციის მართებულობას.

მაგრამ ისტორიის იმ ხაზში, რომელსაც შვიდი ქუხილი წარმოადგენს, ჩაქსოვილია წინასწარმეტყველების სხვა, დაფარული და განსხვავებული ხაზიც, რომელსაც აქვს სამი ნიშნული, და ეს ნიშნულები განსხვავდება იმ სიმბოლოსგან, რომელიც შვიდი ქუხილის სახით არის წარმოდგენილი. ამიტომ, როდესაც განვიხილავთ შვიდი ქუხილის წინასწარმეტყველურ კავშირს იმ დაფარულ ისტორიასთან, რომელიც ახლა იხსნება, ვპოულობთ, რომ შვიდი ქუხილი წარმოგვიდგენს ოთხ ნიშნულს (დროის წერტილს), ხოლო დაფარული ისტორია წარმოგვიდგენს სამ ნიშნულს (დროის წერტილს). ეკლესიების, ბეჭდების, საყვირების და ქუხილების მსგავსად, დაფარული ისტორია წარმოადგენს სამ ნიშნულს, რომლებიც დაკავშირებულია შვიდი ქუხილის ოთხ ნიშნულთან. დაფარულ ისტორიასაც აქვს სამი-ოთხის კომბინაცია.

შვიდი ქუხილის შიგნით ჩადებულ დაფარულ ისტორიაში არის სამი მკაფიო ნიშნული, რომელთაგან თითოეული „დროის წერტილია“, და ამ სამ ნიშნულთაგან პირველი და უკანასკნელი იმედგაცრუებას წარმოადგენს. არსებობს მკაფიო „დროის პერიოდი“ პირველ და მეორე ნიშნულებს შორის და მკაფიო „დროის პერიოდი“ მეორე და მესამე დროის წერტილებს შორის. სიტყვა „იმედგაცრუება“ წარმოშობით უკავშირდება გაცდენილ დანიშნულ დროს და თავის განსაზღვრებაში თან დააქვს დროის წერტილზე გაკეთებული აქცენტი. შუალამეც ასევე კონკრეტული დროა. დაფარული ისტორია წარმოდგენილია სამი დროის წერტილით, რომლებიც ერთმანეთისგან გამოყოფილია ორი დროის პერიოდით: დაყოვნების დროით და მეშვიდე თვის მოძრაობით.

დამალული ისტორიის პირველი სასაზღვრო ნიშანი მიგვანიშნებს ერთ იმედგაცრუებაზე, ხოლო უკანასკნელი სასაზღვრო ნიშანიც აგრეთვე მიგვანიშნებს იმედგაცრუებაზე. ამიტომ, პირველი იმედგაცრუებიდან უკანასკნელ იმედგაცრუებამდე გადაჭიმულია წინასწარმეტყველების დამალული ხაზი, რომელიც, როგორც ყველა რეფორმის ხაზს, იმავე სამ საფეხურს ფლობს. მას ასევე აქვს ალფასა და ომეგას ხელწერა, რადგან სამი ასო, რომლებიც ქმნიან „ჭეშმარიტებას“, შეესაბამება იმ სამ სასაზღვრო ნიშანს, რომლებიც იწყება და სრულდება იმედგაცრუებით. ის დამალული ისტორია შვიდი ქუხილის შიგნით არის ჭეშმარიტება, რომელსაც იუდას ტომის ლომი ამჟამად ხსნის.

იოანეს წიგნში ის მონაკვეთი, რომელსაც განვიხილავთ, წინა თავში შემოყვანილია უკანასკნელი სერობით, რითაც ხაზგასმულია, რომ ამ ოთხი თავის უწყება უნდა იქნეს შექმული. ეს ოთხი თავი მთავრდება გეთსიმანიისკენ სვლით. თხრობა ვითარდება იმ მოძრაობაში, რომელიც იწყება ჭამით და გრძელდება მანამ, ვიდრე ჯვრის კრიზისი დაიწყება. წინასწარმეტყველურად, ამ ოთხი თავის გარემოება განსაზღვრავს უკანასკნელ უწყებას, რომელიც უნდა იქნეს შექმული სამსჯავროს წინ. უწყება, რომელსაც სამსჯავროს დახურვამდე მივყავართ, არის ის უწყება, რომელიც გამოცხადების წიგნში იხსნება სამსჯავროს დახურვის წინ.

მოწაფეები და იესო იმ წინასწარმეტყველური ისტორიის წერტილში იმყოფებიან, სადაც მათ აცნობებენ დაყოვნების დროის შესახებ. მილერიტულ ისტორიაში უფალმა მოიხსნა თავისი ხელი, რათა წარმოექმნა შუალამის ძახილის უწყების გაგება, მაგრამ იმავე გაგებამ, რომელმაც სამუელ სნოუს უწყება წარმოშვა, ასევე აცნობა მილერიტებს, რომ ისინი ათი ქალწულის დაყოვნების დროში იმყოფებოდნენ. მოწაფეებს ახლახან ჰქონდათ მიღებული უკანასკნელი სერობა და, სანამ ისინი ამ უწყებას ითავისებდნენ, ქრისტემ იოანეს ოთხ თავში დაყოვნების დრო განმარტა.

სამუელ სნოუს გაგება შეიძლება დოკუმენტურად დადასტურდეს სტატიების მთელი სერიით, რომელმაც განავითარა ის საბოლოო გაგება, რომელიც „შუალამის ღალადის“ უწყებად იქნა წარმოდგენილი. მისი უწყების განვითარების პროცესში, იგი ამავე უწყებას ბანაკურ შეკრებათა მთელ რიგზეც ქადაგებდა. ბანაკურ შეკრებებამდე მიმყვანმა სტატიების სერიამ საბოლოოდ იგი ექსეტერის ბანაკურ შეკრებამდე მიიყვანა, რომელიც ექვს დღეს გაგრძელდა. წინასწარმეტყველურად, „შუალამის ღალადის“ უწყება დროის გარკვეული მონაკვეთის განმავლობაში თანდათანობით ვითარდება. იოანეს ოთხი თავი ვითარდება იმ წინასწარმეტყველურ ისტორიაში, სადაც ეს უწყება ყალიბდება.

იოანეს ოთხ თავში სულიწმიდის საქმე განისაზღვრება სამ საფეხურად: ცოდვის, სიმათლისა და სამსჯავროს მხილებად. ეს სამი საფეხური ასევე არის შვიდ ქუხილში ჩაშენებული დაფარული ისტორიის სამი სასაზღვრო ნიშანი.

მაგრამ ჭეშმარიტებას გეუბნებით თქვენ: თქვენთვის უმჯობესია, რომ მე წავიდე; რადგან თუ არ წავალ, ნუგემისმცემელი არ მოვა თქვენთან; ხოლო თუ წავალ, მას მოვაველენ თქვენთან. და როდესაც იგი მოვა, ამხელს სოფელს ცოდვის, სიმათლისა და სამსჯავროს შესახებ: ცოდვისა, რადგან არ სწამთ ჩემი; სიმათლისა, რადგან მივდივარ ჩემს მამასთან და ველარ მხედავთ; სამსჯავროსა, რადგან ამ სოფლის მთავარი უკვე განსჯილია. კიდევ მრავალი მაქვს თქვენთვის სათქმელი, მაგრამ ახლა ვერ იტვირთავთ. ხოლო როდესაც მოვა იგი, ჭეშმარიტების სული, წაგიძღვებათ ყოველ ჭეშმარიტებაში; რადგან თავისით არ ილაპარაკებს, არამედ რასაც მოისმენს, იმას იტყვის; და მომავალს გიცხადებთ თქვენ. იგი მე განმადიდებს, რადგან ჩემისგან მიიღებს და თქვენ გიცხადებთ. იოანე 16:7–14.

მილერიტულ ისტორიაში იესო არ დაბრუნებულა, რათა შუალამის ღალადის დროს დაყოვნების ხანა დაესრულებინა. მან თავისი ხელი მოაცილა და გადმოღვარა, ანუ მოავლინა, სულიწმიდა. სულიწმიდა, რომელიც ნუგემისმცემლად არის

წარმოდგენილი, მოვიდა, რათა განეფანტა იმედგაცრუება. იგი მოვიდა ნუგეშის მისაცემად მათთვის, ვინც რჩეულნი იყვნენ, მაგრამ წარუმატებელი წინასწარმეტყველების იმედგაცრუებამ დააბნია.

ჩვენ ადრე აღვნიშნეთ, რომ მოციქული იოანე, ეზეკიელი და იერემია ყველანი წარმოდგენილნი არიან, როგორც ისინი ჭამენ მცირე წიგნს, რომელიც პირში თაფლივით ტკბილია. ამ სამ წინასწარმეტყველს შორის განზრახ გამოკვეთილი განსხვავებაა, რომელიც ხშირად შეუმჩნეველი რჩება.

ეზეკიელი გამოყენებულია იმათ საილუსტრაციოდ, ვინც შეჭამა პატარა წიგნი და ვისაც მიეცა უწყება, რათა იგი ღმერთის განდგომილ ეკლესიას წაუღონ. ეზეკიელი მიუთითებს, რომ შეჭმული წიგნი განსაზღვრავს იმ საქმეს, რომელიც შემდეგ უნდა აღსრულდეს. იგი წარმოადგენს უწყებას, რომელიც მიეცა ღმერთის უწინარჩეულ ხალხს. მისი უწყება არის ის, რაც უწინარჩეულ ხალხს კრავს კონებად, ცეცხლისთვის განწირულთ. იოანეს ოთხ თავში იესო განსაზღვრავს ეზეკიელის საქმის მიზანს.

გაიხსენეთ სიტყვა, რომელიც მე გითხარით თქვენ: მონა არ არის თავის ბატონზე დიდი. თუ მე მდევნიდნენ, თქვენც დაგიწყებენ დევნას; თუ ჩემს სიტყვას იცავდნენ, თქვენსაც დაიცავენ. მაგრამ ყოველივე ამას თქვენზე ჩაიდენენ ჩემი სახელის გამო, რადგან არ იცნობენ მას, ვინც მომავლინა. მე რომ არ მოვსულიყავი და არ მელაპარაკა მათთან, ცოდვა არ ექნებოდათ; ახლა კი თავიანთი ცოდვის დასაფარავი აღარაფერი აქვთ. ვისაც მე ვპულვარ, ჩემს მამასაც სძულს. მე რომ მათ შორის არ მექნა ის საქმეები, რომელნიც არავის სხვას უქნია, ცოდვა არ ექნებოდათ; ახლა კი იხილეს და შეიძულეს როგორც მე, ისე ჩემი მამაც. მაგრამ ეს იმისათვის მოხდა, რათა აღსრულებულიყო სიტყვა, რომელიც მათ რჯულშია დაწერილი: უმიზეზოდ შემიძულეს მე. ხოლო როცა მოვა ნუგეშისმცემელი, რომელსაც მე მოგივლენთ მამისაგან, ჭეშმარიტების სული, რომელიც მამისაგან გამოდის, იგი დამოწმებს ჩემზე. იოანე 15:20–26.

ეზეკიელის საქმე, რომელიც მაშინ დაიწყო, როცა მან წიგნი შეჭამა, წარმოადგენს იმ უწყების წარმოდგენას, რომელიც უარყოფილი იქნება; ხოლო ეს უარყოფა იმის მტკიცებულებაა, რომ მათ სძულთ ღმერთი და სრულად აღავსეს თავიანთი გამოცდის დროის საზომი.

და მითხრა მე: კაცის ძეო, გგზავნი შენ ისრაელის ძეთა მიმართ, ურჩი ერის მიმართ, რომელიც მე განმიდგა; მათაც და მათმა მამებმაც შემცოდეს მე დღემდე. რადგან ისინი თავხედნი შვილები და ქედმაღალი გულითანი არიან. მე გგზავნი შენ მათთან, და ეტყვი მათ: ასე ამბობს უფალი ღმერთი. და ისინი, მოისმენენ თუ არა, ან თავი შეიკავენ თუ არა, (რადგან ურჩი სახლია,) მაინც გაიგებენ, რომ წინასწარმეტყველი იყო მათ შორის. ეზეკიელი 2:3–5.

ეზეკიელის მსახურება ყოფილი აღთქმის ხალხის წინააღმდეგ მოწმედ იყო, ისევე როგორც ქრისტესი მოჩხუბარ იუდეველებთან; და ამგვარად, ეზეკიელის უწყება არის საბოლოო გამაფრთხილებელი უწყება, რომელიც ყოფილი აღთქმის ხალხს სარეველებად კრავს კონად, განადგურების ცეცხლისათვის განწესებულს.

„შემდეგ მე ვიხილე მესამე ანგელოზი. ჩემმა თანმხლებმა ანგელოზმა თქვა: „საშინელია მისი საქმე. შემაძრწუნებელია მისი მისია. იგი არის ის ანგელოზი, რომელმაც ხორბალი სარეველებისგან უნდა გამოარჩიოს და ხორბალი ზეციური საუნჯისთვის დაბეჭდოს, ანუ შეკრას. ამ საგნებმა მთელი გონება, მთელი ყურადღება უნდა მოიცვას.““ Early Writings, 118.

საქმე, რომელიც წარმოდგენილია პატარა წიგნის შექმნით, იწყება მაშინ, როდესაც ძლიერი ანგელოზი ჩამოდის, ხელში პატარა წიგნით. პირველი ანგელოზის ისტორიაში ეს მოხდა 1840 წლის 11 აგვისტოს, ხოლო მესამე ანგელოზის ისტორიაში — 2001 წლის 11 სექტემბერს. ორივე ეს თარიღი წარმოადგენს წინასწარმეტყველებათა აღსრულებას, რომლებიც შესაბამისად ან მეორე ვაების ისლამს, ან მესამე ვაების ისლამს უკავშირდება. ამიტომაც ესაია ოცდამეორე თავში, როდესაც ფილადელფიელებისა და ლაოდიკიელებისათვის ხილვის ველის კრიზისს აღწერს, აღნიშნავს, რომ ლაოდიკიელები, რომლებიც 1840 წელს პროტესტანტიზმის რჩეული ხალხი იყვნენ, და ადვენტიზმი, რომელიც 2001 წელს იყო რჩეული ხალხი, „მშვილდოსნებს ჰყავდათ შეკრულნი.“ ბიბლიური წინასწარმეტყველების მშვილდოსნები ისლამია, და როდესაც ისლამის ხილვა აღსრულდა 1840 წელსა და 2001 წელს, უწინდელმა რჩეულმა ხალხმა უარყო ისლამის წინასწარმეტყველება, როგორც იგი წარმოდგენილი იყო ებეკიელით წარმოდგენილთა მიერ. იქვე და მაშინვე ისინი სარეველებად შეიკრნენ. ებეკიელის საქმე იყო მოეცილებინა „საბურველი“, რომელიც ფარავდა „მათ ცოდვას“, რაც იესოს მიერ წარმოდგენილია, როგორც ღვთისადმი სიძულვილი.

ხილვის ველის სასჯელი. რა გჭირს ახლა, რომ მთლად სახურავებზე ასულხარ? შენ, რომელიც სავსე ხარ მღელვარებით, შფოთიანი ქალაქი, მხიარული ქალაქი: შენი დახოცილნი მახვილით დახოცილნი არ არიან და არც ბრძოლაში დახოცილან. ყველა შენი მთავარი ერთად გაიქცნენ, მშვილდოსნებმა შეკრეს ისინი; შენში ნაპოვნნი ყველანი ერთად არიან შეკრულნი, თუმცა შორიდან იყვნენ გაქცეულნი. ესაია 22:1-3.

და ღმერთი იყო ყრმასთან [ისმაელთან]; და იგი გაიზარდა, და დამკვიდრდა უდაბნოში, და გახდა მშვილდოსანი. დაბადება 21:20.

სადაც ხილვა არ არის, ხალხი იღუპება; ხოლო რჯულის დამცველი ნეტარია იგი. იგავნი 29:18.

იერემია წარმოადგენს მათ, ვინც ჰამა წიგნი, როდესაც ძლევამოსილი ანგელოზი ჩამოვიდა, რომელიც უნდა გაენათებინა დედამიწა თავისი დიდებით, მაგრამ რომლებმაც განიცადეს 1843 წლის წარუმატებელი წინასწარმეტყველების გამო იმედგაცრუება. იერემია წინასწარმეტყველურად განიხილავს, თითქოს ღმერთს ეცრუოს. ეს მითითება იერემიას აკავშირებს აბაკუმის მეორე თავთან.

მე დავდგები ჩემს სადარაჯოზე და დავყენდები გოდოლზე, და დავიცდი, რათა ვიხილო, რას მეტყვის იგი, და რა უნდა მიუთუგო, როცა მხილებული ვიქნები. და მიპასუხა უფალმა და მითხრა: ჩაწერე ხილვა და ცხადად გამოსახე იგი დაფებზე, რათა მკითხველმა სირბილით წაიკითხოს. რადგან ხილვა ჯერ კიდევ დანიშნული ჟამისთვისაა, მაგრამ დასასრულს იგი ილაპარაკებს და არ იცრუებს; თუნდაც

დაყოვნდეს, ელოდე მას, რადგან უეჭველად მოვა, არ დააგვიანდება. აჰა, მედიდურია სული მისი და არ არის წრფელი მასში; ხოლო მართალი თავისი რწმენით იცოცხლებს. აბაკუმი 2:1–4.

იოანე გამოყენებულ იქნა იმათ სიმბოლურად გამოსახატავად, რომლებმაც განიცადეს სიტკბოება და მწარე იმედგაცრუება და რომლებიც წარმოადგენდნენ 1840 წლის 11 აგვისტოდან 1844 წლის 22 ოქტომბრამდე პერიოდის მთელ ისტორიას.

და მივედი ანგელოზთან და ვუთხარი მას: მომეცი ის პატარა წიგნი. ხოლო მან მითხრა: აილე და შეჰამე იგი; და მუცელს გაგიმწარებს, მაგრამ პირში თაფლივით ტკბილი იქნება. და ავილე პატარა წიგნი ანგელოზის ხელიდან და შევჰამე იგი; და ჩემს პირში თაფლივით ტკბილი იყო; და როგორც კი შევჰამე იგი, მუცელი გამიმწარდა. გამოცხადება 10:9, 10.

ეზეკიელი წარმოადგენს იმ წინასწარმეტყველური უწყების წარმოჩენის საქმეს, რომელიც განაყენებს წინანდელ რჩეულ ხალხს და რომელიც დაიწყო მაშინ, როდესაც ანგელოზი ჩამოვიდა 1840 წლის 11 აგვისტოსა და 2001 წლის 11 სექტემბერს.

მაგრამ შენ, კაცის ძეო, ისმინე, რასაც მე გეუბნები: ნუ იქნები ურჩი, როგორც ის ურჩი სახლი; გააღე შენი პირი და ჰამე, რასაც მე მოგცემ. და როცა შევხედე, აჰა, ხელი იყო გამოწვდილი ჩემკენ, და, აჰა, მასში წიგნის გრაგნილი იყო; და გაშალა იგი ჩემს წინაშე; და იგი შიგნითაც და გარეთაც იყო დაწერილი; და მასში ეწერა გოდება, მოთქმა და ვაი. და კვლავ მითხრა მან: კაცის ძეო, ჰამე, რასაც ჰპოვებ; ჰამე ეს გრაგნილი და წადი, ელაპარაკე ისრაელის სახლს. და გავაღე ჩემი პირი, და მან მაჰამა ის გრაგნილი. და მითხრა მან: კაცის ძეო, აჰამე შენს მუცელს და აუვსე შენს შიგნეულს ეს გრაგნილი, რომელსაც მე გაძლევ. მაშინ შევჰამე იგი, და იგი ჩემს პირში თაფლივით ტკბილი იყო. ეზეკიელი 2:8–3:3.

იერემია წარმოადგენს 1840 წლის 11 აგვისტოს ისტორიას შუაღამის შემახილამდე ცოტა ხნით ადრე.

შენი სიტყვები იქნა ნაპოვნი, და მე შევჰამე ისინი; და შენი სიტყვა იყო ჩემთვის ჩემი გულის სიხარული და გახარება, რადგან მე ვიწოდები შენი სახელით, უფალო, ცაბაოთ ღმერთო. მე არ ვმჯდარვარ დამცინავთა საკრებულოში, არც მიხაროდა; მარტო ვიჯექი შენი ხელის გამო, რადგან შენ აღმავსე მე რისხვით. რატომ არის ჩემი ტკივილი მარადიული და ჩემი ჭრილობა უკურნებელი, რომელიც არ ნებდება განკურნებას? ნუთუ შენ იქნები ჩემთვის სრულიად როგორც მატყუარა და როგორც წყალნი, რომლებიც შრება? ამიტომ ასე ამბობს უფალი: თუ მოიქცევი, მაშინ კვლავ მოგაქცევ, და დადგები ჩემს წინაშე; და თუ გამოარჩევ ძვირფასს უღირსისაგან, ჩემი პირით იქნები; ისინი შენსკენ მოიქცნენ, ხოლო შენ ნუ მოიქცევი მათკენ. და გაქცევ ამ ხალხისთვის სპილენძის გამაგრებულ ზღუდედ; და ისინი შეგებრძოლებიან, მაგრამ ვერ დაგძლევენ, რადგან მე შენთანა ვარ, რათა გიხსნა და გადაგარჩინო, ამბობს უფალი. და გიხსნი უკეთურთა ხელიდან, და გამოგისყიდი მძვინვარეთა ხელიდან. იერემია 15:16–21.

იერემია წარმოადგენს ჩვენს მიმდინარე ისტორიასა და უწყებას. მიმდინარე უწყება არის შუალამის ძახილის უწყება, რომელიც თანდათანობით ვითარდება იმ მომენტში, როცა ღვთის ხალხი, იერემიასი წარმოდგენილი, „აღივსო“ „აღშფოთებით“, რადგან ფიქრობდა, რომ მათი „ტკივილი“ „მარადიული“ უნდა ყოფილიყო და მათი „წყლული“ — უკურნებელი“, წყლული, რომელიც არასოდეს განიკურნებოდა. ისინი განემორნენ „მქირდავთა საკრებულოს“. ისინი უკვე აღარ „იხარებენ“ ისე, როგორც მაშინ ხარობდნენ, როცა პირველად შეჰამეს წიგნი და იგი მათი „გულის სიხარული“ იყო.

მაგრამ რჩევა არსებობს მათთვის, ვინც იმ მდგომარეობაშია. „თუ დაბრუნდები“ და ასევე „თუ მკირფასს გამოყოფ უღირსისგან“, მაშინ ღმერთი დაუბრუნდება მათ. ებრაულში ამ ადგილას სიტყვები „კვლავ დაგაბრუნებ“ ნიშნავს, რომ ღმერთი დაუბრუნდება მათ, თუ ისინი დაუბრუნდებიან მას.

ამიტომ დაემორჩილეთ ღმერთს. წინ აღუდექით ეშმაკს, და ის გაიქცევა თქვენგან. მიუახლოვდით ღმერთს, და ის მოგიახლოვდებათ თქვენ. განიბანეთ ხელნი, ცოდვილნო; და განიწმიდეთ გულნი, ორგულნო. დაიტანჯეთ, იგლოვეთ და იტირეთ; თქვენი სიცილი გლოვად იქცეს და თქვენი სიხარული — მწუხარებად. დაიმდაბლეთ თავი უფლის წინაშე, და ის აგამაღლებთ თქვენ. იაკობი 4:7–10.

თუ ისინი მიუახლოვდებიან ღმერთს, იგი მიუახლოვდება მათ. თუ ისინი აღასრულებენ ამ საქმეებს, მაშინ ისინი „წარდგებიან“ უფლის წინაშე და იქნებიან ღმერთის „ბაგე“. შემდგომ იგი იერემიას (ჩვენს) ასწავლის, რომ თავის ერს „სპილენძის გამაგრებულ ზღუდედ“ გახდის „ბოროტთათვის“, და ამის შემდეგ „საშინელნი“ ომს აღძრავენ იერემიით წარმოდგენილთა წინააღმდეგ. „ბოროტნი“ დანიელის მიერ წარმოდგენილი არიან, როგორც მათეს უგუნური ქალწულები. „საშინელნი“ წარმოადგენს თანამედროვე ბაბილონის სამმაგ კავშირს კვირადღის კანონის კრიზისის დროს.

სამივე წინასწარმეტყველის მოწმობა ერთსა და იმავე ისტორიას ეხება, მაგრამ ისინი იმავე ისტორიის სამ სხვადასხვა ასპექტს განიხილავენ. იერემია წარმოადგენს მათ, ვინც ახლახან გამოსცადა პირველი იმედგაცრუება, თუმცა ჯერ კიდევ არ მიუღწევია შუალამის ღაღადის საგზაო ნიშნულამდე. ეს არის მდგომარეობა, რომელშიც ჩვენ 2020 წლის 18 ივლისიდან ვიმყოფებით. კითხვა ის არის, დავბრუნდებით თუ არა. თუ დავბრუნდებით, ჩვენ უფლის სახელით „ვილაპარაკებთ“ სწორედ იმ დროს, როცა შეერთებული შტატები დრაკონივით „ილაპარაკებს“.

ისტორია, რომელსაც იერემია აქ თვალსაჩინოდ წარმოაჩენს, არის ჩვენი ამჟამინდელი ისტორია, და იგი არის ის ისტორიაც, რომელიც შვიდ მეხში დაფარულ სამ სასაზღვრო ნიშანშია წარმოდგენილი. ეს ასევე არის ის ისტორია, რომელშიც იოანეს ტექსტის ეს მონაკვეთი წინასწარმეტყველურად არის განთავსებული, რადგან იოანეს ამ ოთხი თავის მთავარი აქცენტი არის სულიწმიდის საქმე იერემიას ნუგეშისცემაში, რომელიც კითხულობს, ხომ არ ირწმუნა სიცრუე, და ხომ არ აღმოჩნდა ის უწყება, რომელიც ასეთად ტკბილი იყო გემოთი, სინამდვილეში დამარცხებულ წყლებად.

ამგვარად, იერემია წარმოადგენს ისტორიას 2001 წლის 11 სექტემბრიდან მოყოლებული 2020 წლის 18 ივლისამდე, როდესაც დაყოვნების ჟამი დაიწყო, რაც შემდგომ სამი-ნახევარი სიმბოლური დღით არის წარმოდგენილი. როდესაც მე ვამბობ „სიმბოლურს“, მე არ ვგულისხმობ დროის წინასწარმეტყველურ განსაზღვრას. მე ვამბობ, რომ 2020 წლის 18 ივლისი არის დრო, როდესაც ორი მოწმე — ბიბლია და წინასწარმეტყველების სული — იქნა მოკლული და მათი მკვდარი სხეულები სამი-ნახევარი დღის განმავლობაში ქუჩაში იყო დატოვებული გამოცხადების მეთერთმეტე თავში.

და მივცემ ძალას ჩემს ორ მოწმეს, და იწინასწარმეტყველებენ ათას ორას სამოც დღეს, ჯვალოთი შემოსილნი. ესენი არიან ორი ზეთისხილი და ორი სასანთლე, რომელნიც დგანან ქვეყნის ღმერთის წინაშე. და თუ ვინმე მოისურვებს მათ ვნებას, ცეცხლი გამოვა მათი პირიდან და შთანთქავს მათ მტრებს; და თუ ვინმე მოისურვებს მათ ვნებას, ამგვარად უნდა იქნეს მოკლული. მათ აქვთ ძალაუფლება, დახშონ ცა, რათა არ იწვიოს მათი წინასწარმეტყველების დღეებში; და აქვთ ძალაუფლება წყალთა ზედა, რათა სისხლად აქციონ ისინი, და დაჰკრან ქვეყნიერებას ყოველგვარი წყლით, როცა მოესურვებათ. და როცა დაასრულებენ თავიანთ მოწმობას, მხეცი, რომელიც ამოდის უძირო უფსკრულიდან, შეებრძოლება მათ, სძლევს მათ და მოკლავს მათ. და მათი გვამები დარჩება დიდი ქალაქის ქუჩაზე, რომელსაც სულიერი მნიშვნელობით ეწოდება სოდომი და ეგვიპტე, სადაც ჩვენი უფალიც ჯვარს აცვეს. და ხალხთა, ტომთა, ენათა და ერთა შორის მყოფნი იხილავენ მათ გვამებს სამ დღესა და ნახევარს და არ დაუშვებენ მათი გვამების საფლავებში დადებას. და მიწაზე მცხოვრებნი გაიხარებენ მათზე, იმხიარულებენ და საჩუქრებს გაუგზავნიან ერთმანეთს, რადგან ეს ორი წინასწარმეტყველი ტანჯავდა მიწაზე მცხოვრებთ. გამოცხადება 11:3–10.

იერემიას მდგომარეობით წარმოდგენილი მოწმობა იმედგაცრუების შემდეგ, მაგრამ შუალამის ღალადის წინ არის მოთავსებული. იერემიას დაბრუნება სჭირდებოდა, რათა იგი შუალამის ღალადის გზავნილის ხმა გამხდარიყო. ეს არის ჩვენი მდგომარეობა დღეს. ეს ასევე არის იოანეს იმ ოთხი თავის ისტორიული გარემოება, რომელსაც ჩვენ განვიხილავთ, და ეს ასევე არის ის ისტორია, რომელიც წარმოდგენილია შვიდი ქუხილის შიგნით დამალულ ისტორიაში.

თუ გავითვალისწინებთ იმ ნათელს, რომელიც „ნუგეშისმცემელთან“ არის დაკავშირებული იოანეს ოთხთავიან მოწმობაში, ვპოვებთ უხვ მტკიცებულებას იმის საცნობად, რომ ეს თხრობა ეხება 2020 წლის 18 ივლისს, იმედგაცრუებასა და დაყოვნების დროს, შუალამის ღალადის გზავნილს, რომელიც ბეჭდახსნილია, და კვირის კანონის მომავალ სამსჯავროს. ეს თავები დაფუძნებულია დაფარული ისტორიის წინასწარმეტყველურ სტრუქტურაზე.

თუ ჩვენ უნდა ვიყოთ, როგორც ღვთის ბაგე, მალე მომავალ კრიზისში, ჩვენი საქმე ახლა არის „მვირფასის გამოყოფა უღირსისგან“; ანუ, როგორც იაკობი ამავე საქმეს განსაზღვრავს, ჩვენ უნდა „განვიწმინდოთ ხელები, ცოდვილნო, და განვიწმინდოთ გულები, ორგულნო. იტანჯეთ, იგლოვეთ და იტირეთ; თქვენი სიცილი გლოვად იქცეს

და თქვენი სიხარული — მწუხარებად. დაიმდაბლეთ თავი უფლის წინაშე, და იგი აგამაღლებთ თქვენ“ როგორც ნიშანს უახლოეს მომავალში.

და აღმართავს იგი დროშას ხალხთათვის, და შეკრებს ისრაელის განდევნილებს, და თავს მოუყრის იუდას გაფანტულებს ქვეყნის ოთხივე კიდიდან. ესაია 11:12.

ამ ოთხი თავის განხილვას მომდევნო სტატიაში დავასრულებთ.